21. neděle v mezidobí
26. srpen 2018
číslo 34.
ročník XIII.

ANGELUS

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Nakloň, Hospodine, svůj sluch a vyslyš mě, pomoz svému služebníku, který v tebe doufá. Ty jsi můj Bůh, smiluj se nade mnou, Pane, neboť stále k tobě volám.

1. čtení: Joz 24,1-2a.15-17.18b 2. čtení: Ef 5,21-32
Ev.: Jan 6,60-69

Žl 34 **Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.**

Jak máme konat pokání a přinášet oběti?

Jak správným způsobem žít poselství z Fatimy

Na přednáškách, které se konaly v jubilejním fatimském roce, vyvstávala často jedna otázka: „Co je to oběť?“, nebo přesněji řečeno: „Jak se má přinášet oběť?“ Tato otázka je naprosto oprávněná, vždyť Lucie se ptala při druhém zjevení v roce 1916 anděla: „Jak máme přinášet oběti?“ To jsou kromě toho jediná slova, kterými se Lucie ptala anděla při třech zjeveních roku 1916. Proto je tato otázka významná.

Sestra Lucie tento bod často zdůrazňovala. „Jaká je hlavní prosba Naší Milé Paní?“ ptal se jí John Haffert 12. srpna 1946. Lucie mu odpověděla: „Oběť.“ A její partner v rozhovoru se ptal dále: „A co se rozumí slovem oběť?“, načež Lucie shrnula všechno, co jí Matka Boží a Pán řekli: „Naše Milá Paní řekla,

že rozumí obětí poctivé plnění denních povinností stavu každého člověka." Všimněme si dobře, že sestra Lucie mluví o „oběti" a nikoliv o „pokání". Ve skutečnosti Matka Boží nikdy nepoužívá slovo „pokání". Přesto řekla Lucie po zjevení z 13. října 1917, když se vrátila do Aljustrelu k zástupu, který se okolo ní shromáždil: „Konejte pokání! Konejte pokání! Naše Milá Paní chce, abyste konali pokání. Když budete konat pokání, válka přestane." Ještě téhož večera se ptal kanovník Formigâo vidoucích dětí: „Řekla ona (Naše Milá Paní), že chce, aby lid konal pokání?" – „Ano." – „Použila slovo pokání?" – „Ne, Ona řekla, abychom se modlili růženec, polepšili se z hříchu, a prosili Pána o odpuštění, ale nemluvila o pokání."

Luciiny odpovědi mohou působit protikladně. Popravdě tomu tak není, protože v portugalštině „konat pokání" znamená obrátit se, navrátit se k Bohu, utíkat před hříchem a nikoliv ukládat si umrtvování. A to je jistě ten význam, který Lucie chtěla dát svým slovům bezprostředně po zjevení, protože několik okamžiků předtím přijala ještě nejposlednější slova Naší Milé Paní v onom roce 1917: „Ne urážejte už Boha, našeho Pána, neboť byl už příliš uražen." Aby zprostředkovala tuto vroucí prosbu naší nebeské Matky všem, kteří Lucii obklopili, aniž by příliš neodhalovala slova svaté Panny, mohla lidi jenom vyzvat, aby se obrátili a více už nehřešili. To sdělila také kanovníka Formigâovi: „Naše Milá Paní chce, abychom se polepšili ze svých hříchů."

Ale jaký je rozdíl mezi obětí a pokáním?

Pokání je ve smyslu evangelia a teologie akt spravedlnosti, jímž se hříšník rozpomíná s bolestí a ve zmatku na to, že Boha urazil. Snaží se tuto drzost napravit a znovu získat Boží milost. „Když nebudete činit pokání, všichni zahynete," řekl náš Pán. Pokání je tedy úsilí nebo zřeknutí se, které si člověk uloží, aby odstranil osobní pochybení, nebo aby dosáhl milosti. Pokání konající je ten, kdo usmiřuje svá pochybení. Na konci zpovědi nám kněz ukládá pokání, které smazává část trestu, jenž zbývá po rozhřešení.

Oběť nepatří do řádu spravedlnosti, ale do oblasti blíženské lásky. Přináší se za bližního. Proto není tolik užitečná pro nás samotné, ale spíše vyjadřuje lásku. Je možné si ji uložit, ale velmi často znamená přijetí nějaké nepříjemné povinnosti. Svatý Alois Gonzaga říká: „Umrtvování, která na nás přicházejí v průběhu ročních dob jsou, pokud je odvážně přijmeme, záslužnější, než kdyby vyvěraly z naší vlastní volby." Proto náš Pán nezemřel na kříži z pokání, ale byla to oběť, kterou po něm požadoval Otec, a kterou On přijal dokonale ke smíření za naše hříchy.

Ovšem nemá být rozdíl mezi těmito dvěma pojmy zdůrazňován více, než je třeba, protože v obecné řeči se často tyto pojmy zaměňují. Sestra Lucie sama vícekrát použila slovo „pokání".

Bylo by ale užitečné zde tento rozdíl zdůraznit, abychom dobře porozuměli prosbě Naší Milé Paní. Když Maria po nás požaduje oběť, pak chce, abychom se více starali o spásu našich bližních. Samozřejmě, že bychom přitom neměli zapomínat na svoji spásu, vždyť naše osobní obrácení vyžaduje, abychom konali pokání ke smíření svých hříchů. Ale musíme se starat také o spásu našich bližních. Matka Boží to řekla vícekrát, zvláště 19. srpna 1917, a vysvětlila proč: „Modlete se, modlete se mnoho a přinášejte oběti za hříšníky. Mnoho duší přichází totiž do pekla, protože se nikdo za ně neobětuje a nemodlí."

Když to shrneme, můžeme tedy říci, že pokání je zřeknutí se, abychom usmířili naše vlastní pochybení, zatímco oběť slouží k tomu, aby usmířila pochybení našich bližních. V obou případech je možné buďto si toto snažení sám zvolit, nebo přijmout odpor nebo zkoušky, které na nás Boží Prozřetelnost sešle. Zde je důležité dobře porozumět, že nebe především chce, abychom přijali oběť, kterou si sami nevyhledáme. Sestra Lucie vícekrát řekla svým zpovědníkům, že jak Pán, tak také Matka Boží ji vyzývali, aby přijala námahy, na které narazí při plnění povinností svého stavu.

Přesně toto sdělil Pán svaté Markétě Marii [Alacoque – pozn. red.]: „Ty se mýlíš, moje dcero, když si myslíš, že se mi líbíš svým umrtvováním, jímž svojí svévolí chceš ohnout vůli svých nadřízených… Odmítám toto všechno jako plody svévole, které jsou pro mne děs, jsou zkažené. Byl bych raději, kdybys v poslušnosti přijímala příjemnosti, než když svou svévolí bereš na sebe strádání."

Samozřejmě že nejde o to, zcela odmítat dobrovolná pokání. Po zjeveních si děti-vizionáři ukládaly mnohá pokání. Ale existuje pořadí: Dříve, než si uložíme umrtvování, máme začít s tím, že přijmeme všechny obtíže, se kterými se setkáváme ve všedním životě. Co by nám pomohlo, kdybychom se denně postili, kdybychom se hněvali kvůli nějakému „Ano" nebo „Ne"? Obětování situace, kterou si sami nevolíme, je to, co po nás Pán vyžaduje nejprve.

časopis Světlo

Blahořečení Anny Kolesárové

Mučednicí čistoty je nazývána Anna Kolesárová, která bude již 1. září v Košicích zapsána do seznamu blahoslavených. Anna zemřela v pouhých 16 letech jako oběť válečného zločinu spáchaného vojákem Rudé armády. Annin krátký a prostý život a hlavně svědectví její oběti je pro všechny pozváním ke svatosti.

„Radši smrt než hřích" je napsáno na hrobě Anny Kolesárové ve Vysoké nad Uhom, malé vesničce na východě Slovenska, kde se 14. července 1928 Anna narodila. Když měla 13 let, zemřela jí maminka, a tak na sebe převzala

všechny její povinnosti o domácnost, které vždy svědomitě vykonávala. Žila prostě a skromně se svým tatínkem a starším bratrem. Její rodina byla silně věřící, pravidelně chodila do kostela na mše svaté a přistupovala ke svátostem. Ráda se také modlila svatý růženec.

Rodinu těžce zasáhla druhá světová válka. Ve středu 22. listopadu 1944 táhlo vesnicí vojsko Rudé armády. Během domovní prohlídky přišel do jejich domu opilý sovětský voják. Šestnáctiletá Anna se společně se svojí rodinou a ostatními lidmi ukrývala ve sklepě domu. Otec požádal Annu, aby v kuchyni připravila pro vojáka nějaké jídlo, ten ji ale začal obtěžovat a naléhal na ni, aby mu byla po vůli. Ona ho však i navzdory jeho hrozbám, že ji zastřelí, odmítla a raději si zvolila smrt. Vytrhla se mu z rukou a utekla zpět do sklepa. Rozzlobený voják ji pronásledoval, namířil na ni zbraň a řekl jí, ať se s otcem rozloučí, a hned poté před jeho zraky na ni vypálil dvě rány. Anna zemřela při zvolávání svatých jmen Ježíše, Marie a Josefa.

Kvůli neutichajícím bojům ve vesnici byla tajně pochována bez kněze na druhý den večer. Pohřební obřady vykonal místní farář Anton Lukáč až 29. listopadu 1944 a hned po pohřbu napsal do poznámek v Matrice zesnulých: Hostia sanctae castitatis (oběť svaté čistoty). Do farní matriky v Pavlovciach nad Uhom dopsal, že Annu ve chvílích, kdy odvážně a bez váhání bránila svoji čistotu, posiloval eucharistický Kristus, neboť krátce před tím přistoupila ke svátosti smíření a ke svatému přijímání.

Kvůli politické situaci na Slovensku nebylo možné veřejně se procesem blahořečení Anny Kolesárové zabývat, ale existují věrohodné záznamy již z roku 1957 o tom, že P. Michal Potocký SJ, rodák z Vysoké nad Uhom, shromažďoval výpovědi svědků jejího života a smrti.

Od roku 1997, kdy tehdejší arcibiskup Mons. Alojz Tkáč její příběh zveřejnil, se ve Vysoké nad Uhom začala konat první veřejná setkávání mladých lidí. V roce 2002 pak dal Mons. Tkáč pokyn ke zkoumání života Anny Kolesárové za účelem otevření procesu jejího blahořečení a o tři roky později byl proces slavnostně otevřen. V roce 2012 byla diecézní část procesu uzavřena, Vatikán uznal mučednictví služebnice Boží a otevřel cestu procesu jejímu blahořečení. „V rámci procesu blahořečení bylo vyslechnuto 38 svědků a zpracováno 650 stránek dokumentů, které vážily 12 kilo," prozradil vicepostulátor Juraj Jurica, který diecézní tribunál vedl. Dne 7. března 2018 udělil papež František souhlas s udělením titulu blahoslavená.

To, co vykonala Anna Kolesárová, je hrdinský skutek hodný obdivu, neboť ne každý člověk by dokázal zemřít pro čistotu. Toto děvče je povzbuzením a vzorem pro mládež, zvláště v této době, kdy na ni pokušení doléhají ze všech stran, skrze internet a jiná média. I my si můžeme podle jejího příkladu uchovat čisté srdce pro Boha. Její blahořečení je signálem, že svatost je opravdu pro všechny.

časopis Světlo

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 26. 8. do 2. 9. 2018

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
21. neděle v mezidobí **26. 8.**	**Černotín**	**8:00**	Na poděkování PB a PM za požehnaných láskou, úctou a věrností naplněných a prožitých 40 let společného života
	Hustopeče	**10:00**	Za městys Hustopeče nad Bečvou a živé a † občany
Pondělí **27. 8.** *sv. Monika, památka*	**Špičky**	**17:30**	Na poděkování PB a PM za přijatá dobrodiní s prosbou o Boží ochranu a pomoc do dalších let
Středa **29. 8.** *Umučení sv. Jana Křtitele, památka*	**Černotín**	**17:30**	Na úmysl dárce
Čtvrtek **30. 8.** *sv. Fiakr*	**Bělotín**	**17:30**	Na úmysl dárce
Pátek **31. 8.** *sv. Rajmund*	**Hustopeče**	**18:00**	Za Františka Janečku k 10. výročí jeho úmrtí, za rodiče z obou stran, bratra, jeho manželku, dceru a švagra Vojtu a † bratra Františka
			Za Valentýna a Marii Kopřivovy, živou a † rodinu
Sobota **1. 9.** *sv. Jiljí*	**Špičky**	**17:30**	Za † Miladu a Bohumila Rástočné
22. neděle v mezidobí **2. 9.** **Měsíční sbírka**	**Hustopeče**	**8:00**	Za Marii Pavlicovou, živou a † rodinu
	Černotín	**9:30**	Za † Františka Segara a živou rodinu
	Bělotín	**11:00**	Na poděkování PB a PM za dar zdraví, za † Jaroslava Šišáka, rodiče z obou stran
	Dub	**15:00**	Za živé a † farníky a občany Dubu

Ohlášky:

✠ Žehnání aktovek proběhne příští neděli 2. 9. při mši svaté, nechť si je děti přinesou s sebou.

Tel. na faru: mobil: **733 741 614**
Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 350 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.